

Δυτική Ανταρκτική.

Εκεί βρίσκονται ορισμένοι από τους μεγαλύτερους και ταχύτερα κινούμενους παγετώνες στον πλανήτη, των οποίων η αστάθεια έχει διαπιστωθεί από τη δεκαετία του 1960 ακόμα.

Αξιοποίησαν ακόμα νέα δορυφορικά δεδομένα που αποκαλύπτουν το υπέδαφος πάνω στο οποίο κάθονται οι παγετώνες.

Η ανάλυση των δεδομένων έδειξε ότι τα θερμότερα ωκεάνια ύδατα διαβρώνουν το θαλάσσιο μέτωπο των παγετώνων. Τη διαδικασία συρρίκνωσης επιδεινώνει και επιταχύνει η μορφολογία του υπεδάφους λόγω της οποίας οι παγωμένοι όγκοι κατακρημνίζονται σε μια διαδικασία που μοιάζει ανεξέλεγκτη.

Συγκεκριμένα, το “βάθρο” πάνω στο οποίο στέκονται οι έξι παγετώνες του Κόλπου Άμουντσεν έχει κλίση προς το εσωτερικό η οποία επιτείνει την ταχύτητα της τήξης και της υποχώρησής τους.

«Η υποχώρηση αυτή θα έχει τεράστιες συνέπειες στην άνοδο της θαλάσσιας στάθμης σε όλο τον κόσμο» εξήγησε ο Ρινιό. «Θα ανεβάσει τη στάθμη κατά 1,2 μ. ενώ επίσης θα επηρεάσει και τα παρακείμενα τμήματα του παγοκαλύμματος της Δυτικής Ανταρκτικής, κάτι το οποίο θα μπορούσε να τριπλασιάσει αυτή την επίδραση».

Οι επιστήμονες δεν μπορούν να υπολογίσουν με ακρίβεια πότε θα επέλθει η κατάρρευση αυτή. Ενδέχεται να χρειαστούν και αιώνες.

—Αναπόφευκτη η άνοδος της στάθμης της θάλασσας

Στη δεύτερη μελέτη που θα δημοσιευθεί στο «Science», ερευνητές του Πανεπιστημίου της Ουάσινγκτον με επικεφαλής τον Ιαν Τζόκιν επικεντρώθηκαν στον παγετώνα Θουέιτς, έναν από τους έξι του Κόλπου Άμουντσεν.

Τα μοντέλα που χρησιμοποίησαν έδειξαν ότι ο συγκεκριμένος παγετώνας βρίσκεται σε μη αναστρέψιμη φάση τήξης, η οποία θα διαρκέσει από δύο αιώνες έως 1000 χρόνια, ανάλογα με το σενάριο αύξησης της παγκόσμιας θερμοκρασίας.

Από μόνος του μπορεί να αναβάσει την παγκόσμια στάθμη των ωκεανών κατά 60 εκατοστά. Ωστόσο, το λιώσιμό του αναμένεται να πυροδοτήσει μια διαδικασία εξαφάνισης του γύρω παγοκαλύμματος με ολέθριες επιπτώσεις στη στάθμη των ωκεανών, η οποία υπολογίζεται ότι θα ανέβει κατά 4-6 μέτρα επιπλέον.

«Οι προσομοιώσεις μας δείχνουν ότι θα υποχωρούν προκαλώντας άνοδο της

στάθμης μικρότερη του ενός χιλιοστού ανά έτος επί δυο ή και περισσότερες εκατοντάδες χρόνια και μετά, μπουμ, θα αρχίσουν πραγματικά να εξαφανίζονται» δήλωσε χαρακτηριστικά ο δρ Τζόκιν.

Το σενάριο μιας κατακλυσμικής, απότομης κατάρρευσης των παγετώνων δεν εξετάστηκε.

Πηγή:[econews](#)